

som den, der er udløst. Regjeringen maa allerede nu have klar Forestilling om, hvorledes den vil behandle Sagen. Jeg tror, at den vil fremme Frilagersagen, hvis den nu kan give os en Fremstilling af sin Opfattelse af Frihavnsspørgsmaalet. Til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) skal jeg kun bemærke, at jeg tror ikke, han er besøjet til at gjøre sig til Tolk for Flertallets Opfattelse af denne Sag. Hvad han siger, at Flertallet mener, og de Konsekventer, han udbræger af de Meninger, han tillægger Flertallet, kan Flertallet — tror jeg — ikke anerkjende.

**Formanden (Høgshøj):** Det ærede Medlem havde ikke Ret til at tale fra den Plads, han havde valgt sig.

**Finanzministeren (Gstrup):** Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, gjentog, hvad der jo isvrigt allerede var udtalt af et andet æret Medlem, nemlig at det jo slet ikke behøvede at haste med denne Sag. Det var jo kun Regjeringen, som havde Hastværk. Man kunde jo tænke sig Rigsdagssamlingen fortsat, ja for den Sags Skyld lige til den næste Rigsdag efter Grundloven skal træde sammen. Men jeg skal tilføje, at jeg ser slet ikke, at der er nogen synderlig Vægt i de Argumenter, som den ærede Taler deraf udledede. For mig staar det saaledes, at dette Thing eller begge Rigsdagens Afdelinger ere i de sidste 14 Dage af deres Forhandlinger netop gaaede ud fra denne Forudsætning og have i disse 14 Dage tilveiebragt et meget betydeligt Arbejde, et Arbejde, som allerede har baaeret Frugter, og som jeg anser det for utvivlsomt vil bære endnu større Frugter. Hvorfor er det saa saa mærkeligt, at vi ønske ved Thingets Vistand at faae endnu denne Frugt af det forcerede Arbejde i Slutningen af Samlingen? Jeg kan derfor ikke se nogen Grund til at rette nogen Breidelse imod Regjeringen i saa Henseende. Dette forcerede Arbejde i de sidste Par Uger er jo ikke foranlediget ved, at Regjeringen har tilskyndet det ærede Thing til hurtigt at fremme sit Arbejde, det er det ærede Thing, som selv har forudsat, at Arbejdstiden ikke var længere, og derfor har fremmet Arbejdet hurtigt. Naar nu Regjeringen kommer og foreslaar, om man ikke skal tage denne Frugt med af det forcerede Arbejde, saa hører man til sin Forbauselse den Breidelse fra ærede Medlemmer i Thinget. Regjeringen behøvede ikke at haste, de have jo Tid nok. Den ærede Ordfører for Toldudvalget gjorde sig skyldig

i en lille Feiltagelse, idet han vilde gjøre gjældende, at Frihavnsspørgsmaalet staar ligesaa forberedt som Spørgsmaalet om Tilveiebringelsen af et Frilager. Det er jo aldeles ikke Tilfældet, og det ikke mindst, naar man ser hen til, hvad selve Rigsdagen med Hensyn til disse to Spørgsmaal tidligere har vedtaget. Ved Loven af 23de Marts 1888 er der givet Bemyndigelse til Finanzministeren til at anvende 30,000 Kr. til Undersøgelser i begge Retninger. Men medens Undersøgelserne med Hensyn til Frihavn staa ganske svævende, uden at der er angivet Nogetsomhelst om, i hvilken Retning Undersøgelserne skulde gaa, er Forholdet aldeles ikke det samme med Hensyn til et Frilager; thi der staar udtrykkeligt angivet: „Tilveiebringelse af et stort Frilager paa Kjøbenhavns Toldbod“, altsaa er jeg berettiget til at sige, at Spørgsmaalet om, at der skal tilveiebringes et stort Frilager, og at det skal ligge paa Kjøbenhavns Toldbod, er allerede afgjort.

Det ærede Medlem vilde endvidere have en Udtalelse af mig paa Forhaand om, hvorledes jeg tænkte mig Frihavnsspørgsmaalet løst; men det ærede Medlem maa jo vide, at jeg har sluttet mig til den forberedende Kommissions Indstilling om Pladsen for et Frihavnsanlæg og om Udstrækningen for en Frihavn, idet jeg har indbudt til en Konkurrence paa Grundlag af denne Indstilling; men udover det er jeg ikke i Stand til at give det ærede Medlem nogen videre Oplysning. Det maa jo vel erindres, at medens Undersøgelserne med Hensyn til en Frihavn ere blevne betrøede mig, er det jo dermed ikke givet, at Gjenemførelsen af Planen kommer til at ligge under mig. Det kommer jo ganske an paa, paa hvilken Maade man tænker sig en Frihavn ved Kjøbenhavn tilveiebragt, om man tænker sig den tilveiebragt som en umiddelbar Statshavn, som et umiddelbart Statsforetagende. I saa Tilfælde kunde der jo i alt Fald være Noget, der talte for, at det var Finanzministeren, der satte selve Foretagendet i Gang. Men en anden Betragtning ligger jo ingenlunde fjern, nemlig at Frilageret bliver en Del af Kjøbenhavns gamle Havn o: af Kjøbenhavns Havn, saaledes at Udførelsen deraf bliver væsentligt at betragte som et Foretagende, der ligger under Indenrigsministeren, under hvem Kjøbenhavns Havneforhold overhovedet ligger. Der er altsaa i hvert Tilfælde mere end een Minister, som skal have en Mening om denne Sag her, og dertil kommer, at der er en Institution, som er meget væsentlig interesseret, hvad Terrænet angaar, det er Kjøben-